

شمارا نمی بخشیم

رهبر اپوزیسیون رژیم صهیونیستی می‌گوید: تل آویسو مسکورا به خاطر موضعش در قبال جنگ غزه نمی‌بخشد. یائیر لاپید، رهبر اپوزیسیون رژیم صهیونیستی در مصاحبه با پایگاه خبری وستنی روسیه گفت: اسرائیل باید در روابط خود با روسیه که از عملیات ارتش در نوار غزه حمایت نکرد، تجدیدنظر کند. او گفت: برای اسرائیل سخت خواهد بود که روسیه و رهبری آن را به خاطر موضعی که برای مدت طولانی اتخاذ کرده‌اند، ببخشد. شکی نیست که دولت ما باید در موضع خود در قبال روسیه تجدیدنظر کند. این سیاستمدار اپوزیسیون رژیم صهیونیستی گفت: دولت‌ها اینطور روابط را قطع نمی‌کنند، اما در صورت چنین توهینی، نمی‌بخشند. لاپید معتقد است که روسیه «بی‌تذرد» در کنار حماس قرار گرفت. به گفته وی، این موضوع در اظهارات عمومی مقامات روسی و پذیرایی از هیئت‌های جنبش حماس در مسکو بیان شده است. با این حال لاپید اعتراف کرد که اسرائیل، در هر صورت، به دلایلی که ماهیت استراتژیک دارند، نیاز به حفظ روابط با روسیه دارد. اگر چه «در آینده نزدیک، روابط گرم مشابهی وجود نخواهد داشت.»

مخالفت با آتش بس اوکراین

رئیس سیاست خارجی اتحادیه اروپا پیشنهاد مذاکرات صلح و یک آتش بس را در اوکراین رد کرد و به جایش از کشورهای عضو اتحادیه خواست تا هر کاری از دستشان برمی آید برای کی‌یف انجام دهند تا اوکراین در جنگ شکست نخورد. جوزپ بورل، رئیس سیاست خارجی اتحادیه اروپا همچنین به سران کشورهای عضو تاکید کرد تا هرگونه «سوسه‌سازش با روسیه» را رد کنند و گفت: این ایده در سال ۲۰۲۲ نادرست بود و هنوز هم نادرست است. ما نباید به آنها اجازه دهیم تا سیاست‌گذاری ما را در قبال اوکراین شکل دهند. ویکتور اوربان، نخست‌وزیر مجارستان بارها خواستار مذاکرات سازش شده و استدلال کرده که نیروهای کی‌یف نمی‌توانند به یک پیروزی نظامی در مقابل نیروهای روسی دست پیدا کنند و اینکه تحریم‌های اتحادیه اروپا علیه مسکو بیش از خود روس‌ها، به اقتصاد اتحادیه اروپا صدمه زده است. بورل در سرمقاله‌ای برای مجله L'Obs همچنین مدعی شد که این تحریم‌ها علیه مسکو باعث تضعیف «اماشین جنگ روسیه» شده است اگر چه در یک سخنرانی که روز دوشنبه داشت اعتراف کرد که این تحریم‌ها به صورت گسترده‌ای شکست خورده و به اهداف مورد نظر نرسیده است.

خودکشی کنید

نایب رئیس شورای امنیت روسیه دیمیتری مدودف با تکرار موضع این کشور درباره جزایر مورد مناقشه با ژاپن اعلام کرد که «کوریل» بخشی از تمامیت ارضی روسیه است. مسکوبه مجمع الجزایر مورد اختلاف روسیه و ژاپن، «کوریل» می‌گوید و توکیو آن را «سرزمین‌های شمالی» می‌خواند. در پایان جنگ جهانی دوم کنترل آن در اختیار جماهیر شوروی قرار گرفت اما ژاپن اعلام کرده که این جزایر «به صورت غیرقانونی اشغال شده‌اند». مدودف در این پیام، «سامورایی‌های ناراحت» از تسلط روسیه بر این جزایر را به «خودکشی» فراخواند. او نوشت که «کشید» نخست‌وزیر ژاپن بار دیگر در حمایت از معاهده صلح با روسیه صحبت کرد. مطمئناً به شرط بحث درباره کوریل و حفظ تحریم‌ها، خوب، هیچ‌کس مخالف پیمان صلح نیست البته در صورت فهم موضوعات ذیل. «به گفته او «این اراضی مورد اختلاف نیست بلکه متعلق به روسیه است و آن سامورایی‌هایی که خیلی حس ناراحتی دارند، می‌توانند به روش سنتی ژاپنی، سپوکو به زندگی‌شان پایان دهند البته اگر جراتش را دارند.»

سازمان‌ها گردهم می‌آیند. در سال ۲۰۲۱، ما یک مرکز مأموریت جدید راه‌اندازی کردیم که به‌طور انحصاری روی چین متمرکز است. این تنها مرکز مأموریت تک‌کشوری است که مکانیزم مرکزی برای هماهنگی کارها در باره چین فراهم می‌کند. همچنین بی‌سروصدا در حال تقویت کانال‌های اطلاعاتی برای همتایان خود در یکن هستیم. این کانال‌ها ابزاری مهم برای کمک به سیاست‌گذاران برای جلوگیری از سوءتفاهم‌های غیرضروری و برخورد‌های سهوی بین ایالات متحده و چین است.

حتی با وجود اینکه چین و روسیه بیشتر توجه‌ها را به خود اختصاص داده‌اند، آژانس نمی‌تواند از چالش‌های دیگر، از مبارزه با تروریسم گرفته تا بی‌ثباتی منطقه‌ای، غافل شود. حمله موفقیت‌آمیز ایالات متحده در افغانستان در ژوئیه سال ۲۰۲۲ علیه ایمن‌الظواهری، یکی از بنیانگذاران و رهبر سابق القاعده، نشان داد که سازمان‌ها به شدت بر روی تهدیدات تروریستی متمرکز است و توانایی‌های قابل توجه خود را برای مبارزه با آنها حفظ می‌کند. سازمان‌ها همچنین منابع قابل توجهی را برای کمک به مبارزه با قاچاق فنتانیل - ماده افیونی مصنوعی که هر ساله ده‌ها هزار آمریکایی را می‌کشد - اختصاص می‌دهد.

چالش‌های معمول منطقه‌ای متفاوت در مکان‌هایی مانند کره شمالی و دریای چین جنوبی مدت‌ها از نظر استراتژیک مهم تلقی می‌شوند، بلکه در بخش‌هایی از جهان که اهمیت ژئوپلیتیکی آن‌ها تنها در سال‌های آینده افزایش خواهد یافت، مانند آمریکای لاتین و آفریقای جنوبی وجود دارد.

جاسوسان باهوش تر

در همین حال، ما رویکرد خود را به فناوری نوظهور تغییر می‌دهیم. سازمان‌ها در حال کار بر روی ترکیب ابزارهای پیشرفته با تکنیک‌های قدیمی برای جمع‌آوری اطلاعات از افراد یا همان هوش انسانی است. البته فناوری، بسیاری از جنبه‌های جاسوسی را سخت‌تر از همیشه می‌کند. در عصر شهرهای هوشمند و دوربین‌های فیلمبرداری که در هر خیابان نصب شده‌اند و فناوری تشخیص چهره که به‌طور فزاینده‌ای در همه جا حاضر شده، جاسوسی بسیار سخت‌تر شده است. برای افسران سیا که در یک کشور متخاصم کار می‌کنند و با منابعی ملاقا می‌کنند که امنیت خود را برای ارائه اطلاعات ارزشمند به خطر می‌اندازند، نظارت مداوم یک تهدید حاد محسوب می‌شود. اما همان فناوری که گاهی علیه سیا کار می‌کند - چه استخراج داده‌های بزرگ برای افشای الگوها در فعالیت‌های آنلاین باشد یا شبکه‌های دوربین عظیمی که می‌توانند هر حرکت یک عامل را ردیابی کنند - می‌تواند برای سازمان و علیه دیگران نیز کار کند. سازمان‌ها در حال رقابت با رقبای خود برای استفاده از فناوری‌های نوظهور است. این آژانس، اولین مدیر ارشد فناوری خود را منصوب کرده است و مرکز مأموریت جدید دیگری را ایجاد کرده که بر ایجاد مشارکت بهتر با بخش خصوصی به‌عنوان بخشی که مزیت رقابتی قابل توجهی را ارائه می‌دهد، متمرکز است.

استعداد علمی و فناوری داخلی سازمان‌ها همچنان عالی است. این آژانس در طول سال‌ها ابزارهای جاسوسی را توسعه داده است. ابزار مورد علاقه من دوربین‌های زمان جنگ سرد است که اکنون به‌گونه‌ای طراحی شده است که شبیه سنسور سینه به نظر برسد و معلق باشد. انقلاب در هوش مصنوعی و انبوه اطلاعات منبع باز در کنار آنچه به صورت مخفیانه جمع‌آوری می‌کنیم، فرصت‌های تاریخی جدیدی را برای تحلیلگران سیا ایجاد می‌کند. ما در حال توسعه ابزارهای هوش مصنوعی جدید برای کمک به پردازش سریعتر و کارآمدتر همه منابع هستیم و به افسران اجازه می‌دهیم تا بر آنچه بهتر انجام می‌دهند تمرکز کنند و آن چیزی نیست جز ارائه نتیجه‌گیری و بینش‌های مستدل در مورد آنچه برای سیاست‌گذاران مهم‌تر است و آنچه برای منافع آمریکا بیشترین اهمیت را دارد. هوش مصنوعی جایگزین تحلیلگران انسانی نمی‌شود، اما در حال حاضر به آنها قدرت می‌دهد.

اولویت دیگر در این دوره جدید، تعمیق شبکه‌ی بی‌بدیل مشارکت اطلاعاتی سیا در سراسر جهان است. این شبکه‌ای است که رقبای ایالات متحده در حال حاضر فاقد آن هستند. توانایی سیا برای بهره‌مندی از شرکای خود - از مجموعه آنها، تخصص آنها، دیدگاه‌های آنها و ظرفیت آنها برای عملیات راحت‌تر در بسیاری از مکان‌ها - امری مهم برای موفقیت سازمان محسوب می‌شود. همانطور که موفقیت دیپلماسی به احیای این شرکات‌های قدیمی و جدید بستگی دارد، کار اطلاعاتی نیز به این همکاری‌ها وابسته است. حرفه اطلاعاتی در مرکز ثقل خود به تعاملات انسانی مربوط می‌شود و هیچ جایگزینی برای تماس مستقیم جهت تقویت روابط با نزدیکترین متحدان، برقراری ارتباط با سرسخت‌ترین دشمنان و پرورش افراد وجود ندارد. در بیش از ۵۰ سفر خارج از کشور در نزدیک به سه سال که به‌عنوان مدیر سازمان فعالیت می‌کنم، طیف وسیعی از این روابط را اجرا کرده‌ام.

گاهی اوقات، برای افسران اطلاعاتی راحت‌تر است که با دشمنان تاریخی در شرایطی که تماس دیپلماتیک ممکن است به رسمیت شناخته شود، برخورد کنند. به همین دلیل است که رئیس جمهور مرا در اواخر آگوست سال ۲۰۲۱ به کابل فرستاد تا درست قبل از خروج نهایی نیروهای آمریکایی با رهبری طالبان تعامل کنم. گاهی اوقات، روابط سیا در بخش‌های پیچیده جهان می‌تواند امکاناتی عملی ارائه دهد. مانند مذاکرات اخیر با مصر، اسرائیل، قطر و حماس بر سر آتش‌بس بشردوستانه و آزادی گروگان‌ها در غزه. گاهی اوقات، چنین روابطی می‌توانند در روابط فرزان‌نشین سیاسی توازن محتاطانه‌ای ایجاد کنند و گاهی اوقات، دیپلماسی اطلاعاتی می‌تواند همکاری منافع را بیشتر کرده و بی‌سروصدا از تلاش‌های دیپلمات‌ها و سیاست‌گذاران آمریکایی حمایت کند.

ترجمه: آر‌مین منتظری

و به ندرت زمانی را به یاد دارم که خاورمیانه تا این حد پیچیده‌تر و در وضعیت انفجار بوده باشد. پایان دادن به حمله زمینی شدید اسرائیل به نوار غزه، رفع نیازهای عظیم غیرنظامیان درمند فلسطینی، آزادی گروگان‌ها، جلوگیری از گسترش درگیری به دیگر جبهه‌ها در منطقه و شکل دادن به رویکردی کاربردی برای دوران پس از جنگ در غزه، همه و همه، مسائل فوق‌العاده دشواری هستند. امیدوار بودن مجدد به صلحی پایدار که امنیت اسرائیل و همچنین تشکیل کشور فلسطین را تضمین می‌کند از فرصت‌های تاریخی برای عادی‌سازی روابط اسرائیل با عربستان سعودی و سایر کشورهای عربی استفاده می‌کنند نیز دشوار است. تصور وقوع این احتمالات در بحبوحه بحران کنونی دشوارتر است، اما سخت‌تر این است که تصور کنیم می‌توانیم بدون پیگیری جدی، از این بحران خارج شویم.

کلید امنیت اسرائیل - و منطقه - حل کردن مسئله ایران است. ایران به واسطه وقوع بحران جسورتر شده است و به نظر می‌رسد آماده است تا آخرین نفس با استفاده از نیروهای نیابتی خود در منطقه، بجنگد و در عین حال برنامه هسته‌ای خود را توسعه داده و به روسیه در تهاجمش به اوکراین کمک کند. در ماه‌های پس از ۷ اکتبر، حوثی‌های یمن که متحد ایران هستند، شروع به حمله به کشتی‌های تجاری در دریای سرخ کردند و خطرات تشدید تنش در جبهه‌های دیگر نیز همچنان پابرجاست. ایالات متحده به‌تتهایی مسئول حل هیچ‌یک از مشکلات آزاددهنده خاورمیانه نیست اما بدون رهبری فعال آمریکا هم هیچ‌یک از این مشکلات را نمی‌تواند مدیریت کرد، چه رسد به اینکه بخواهیم حل‌شان کنیم.

جاسوس‌هایی مثل ما

رقابت و عدم قطعیت ژئوپلیتیکی، صرف‌نظر از چالش‌های مشترک مانند تغییر اقلیم و پیشرفت‌های بی‌سابقه فناوری مانند هوش مصنوعی، چشم‌انداز بین‌المللی پیچیده‌ای را ایجاد می‌کند. ضروری است که سازمان‌ها رویکرد خود را به کار اطلاعاتی تغییر دهد تا با این دنیای به سرعت در حال تغییر همگام شود. سازمان‌ها باید با این جامعه اطلاعاتی ایالات متحده - به رهبری ایوریل هینز، مدیر سازمان ملی اطلاعات - سخت تلاش می‌کنند تا با خلاقیت و در سریع‌ترین زمان ممکن، خود را با این شرایط هماهنگ کنند. این چشم‌انداز جدید چالش‌های خاصی را برای سازمانی که بر هوش انسانی تکیه می‌کند، به وجود می‌آورد. در دنیایی که رقبای اصلی ایالات متحده - چین و روسیه - توسط افرادی مستبد رهبری می‌شوند که در ساختار حلقه‌های کوچک و منزوی مشاوران تصمیم می‌گیرند، دستیابی به بینش دقیق در مورد اهداف رهبران، مهم‌تر و دشوارتر از همیشه است.

همانطور که ۱۱ سپتامبر دوران جدیدی را برای سازمان‌ها آغاز کرد، حمله روسیه به اوکراین نیز آغاز جدیدی دیگر برای این سازمان بود. من عمیقاً به کاری که سازمان‌ها و شرکای اطلاعاتی ما برای کمک به رئیس جمهور و سیاست‌گذاران ارشد ایالات متحده - و به‌ویژه خود اوکراینی‌ها - برای خنثی کردن اقدامات پوتین انجام داده‌اند، افتخار می‌کنم. مادر کنار هم، هشدارهای اولیه و دقیقی درباره تهاجم روسیه به اوکراین ارائه کردیم. این اطلاعات همچنین به رئیس جمهور این امکان را داد که تصمیم بگیرد من را به مسکو بفرستد تا در نوامبر سال ۲۰۲۱ به پوتین و مشاورانش در مورد عواقب حمله‌ای که می‌دانستیم آنها در حال برنامه‌ریزی‌اش هستند، هشدار دهم. آنها متقاعد شده بودند که زمان آنها برای تسلط بر اوکراین در حال پایان یافتن است و زمستان پیش رو فرصت مساعدی به آنها می‌دهد، بنابراین توجهی نکردند و به شدت شرایط خود را و مقاومت اوکراین و عزم غرب را دست‌کم گرفتند.

کار خوب اطلاعاتی، از آن زمان تا به حال به رئیس جمهور کمک کرده است تا ائتلاف قدرتمندی از کشورها در حمایت از اوکراین را بسیج و حفظ کند. همچنین به اوکراین نیز کمک کرده است تا با شجاعت و استقامت قابل توجهی از خود دفاع کند. رئیس جمهور همچنین استفاده خلاقانه‌ای از حذف طبقه‌بندی استراتژیک کرده است. قبل از تهاجم، دولت آمریکا، همراه با دولت بریتانیا، طرح‌های روسیه در خصوص عملیات «برچم دروغین» را افشا کردند. روسیه قصد داشت از این عملیات برای مقصر دانستن اوکراینی‌ها و ایجاد بهانه‌ای برای اقدام نظامی علیه اوکراین استفاده کند. این افشاکاری‌ها و افشاکاری‌های پس از آن، باعث شد که پوتین نتواند به سیاق گذشته از روایت‌های درست برای توجیه اقداماتش استفاده کند. این افشاکاری‌ها پوتین را در موقعیت ناخوشایند دفاعی قرار داد و این موقعیتی بود که پوتین هیچ‌وقت به آن عادت نداشت. این افشاکاری‌ها هم اوکراین و هم ائتلاف حامی این کشور را تقویت کرده‌اند. در عین حال، در زیر لایه تبلیغات، ناراضی‌های از جنگ، همچنان رهبری روسیه و مردم روسیه را آزار می‌دهد. این جریان پنهان‌نازضیاتی، فرصتی استثنایی برای جذب نیرو برای سازمان‌ها ایجاد می‌کند و ما نمی‌توانیم از این فرصت هدر ببریم.

اگر چه روسیه ممکن است فوری‌ترین چالش را برای ما ایجاد کند اما چین تهدید بلندمدت بزرگ‌تری است و در دو سال گذشته، سازمان‌ها بسیار خود را برای واکنش به این اولویت سازماندهی مجدد کرده است. ما کار خود را با تصدیق یک واقعیت سازمانی که مدت‌ها پیش آموختیم شروع کرده‌ایم و آن اینکه اولویت‌ها واقعی نیستند مگر اینکه در بودجه سازمان منعکس شوند. بر این اساس، سازمان‌ها منابع بیشتری را برای جمع‌آوری اطلاعات، انجام عملیات و تحلیل‌های اطلاعاتی مرتبط با چین در سرتاسر جهان اختصاص داده است. بودجه ما در خصوص چین، بیش از دوبرابر بودجه دو سال گذشته شده است. ما افراد بیشتری که به زبان ماندازین مسلط هستند استخدام کرده و آموزش می‌دهیم و در عین حال تلاش‌هایمان برای رقابت با چین را در سرتاسر جهان، از آمریکای لاتین گرفته تا آفریقا و هند و اقیانوس آرام، افزایش می‌دهیم. سازمان‌ها بسیار محدود بودجه «مرکز مأموریت» دارد. اینها گروه‌های خاص و موضوع‌محور هستند که افسران را از ادارات مختلف

دهی روندهای جهانی چه نقشی دارند؟

حکومت‌داری

واردات انرژی را برای اروپا روشن کرد. در دنیای امروز، هیچ کشوری نمی‌خواهد خود را تحت‌الحمایه یک تامین‌کننده مواد معدنی و فناوری‌های حیاتی قرار دهد، به‌ویژه اگر این تامین‌کننده قصد داشته باشد که از این وابستگی‌ها به عنوان اهرم فشار استفاده کند. همانطور که سیاست‌گذاران آمریکایی استدلال کرده‌اند، بهترین راه این است که آمریکا به‌طور معقول به دنبال «ریسک‌زدایی» و تنوع بخشیدن به منابع باشد و این یعنی تامین امنیت زنجیره تامین ایالات متحده، محافظت از برتری تکنولوژیکی آن و سرمایه‌گذاری در ظرفیت صنعتی آن.

در این دنیای پرآسیب و چندپاره، وزن حرکت در بین خطوط در حال افزایش است. دموکراسی‌ها و حکومت‌های استبدادی، اقتصادهای توسعه‌یافته و کشورهای در حال توسعه و کشورهای جنوب جهانی به‌طور فزاینده‌ای قصد دارند روابط خود را برای به حداکثر رساندن گزینه‌های خود، متنوع کنند. آنها منافع کم و خطرات زیادی را در پایبندی به روابط ژئوپلیتیکی انحصاری با ایالات متحده یا چین می‌بینند. کشورهای بیشتری احتمالاً به دنبال وضعیت روابط ژئوپلیتیکی «باز» و یا حداقل روابط چند بعدی خواهند شد. آنها در حالی که در برخی مسائل دنباله‌روی ایالات متحده خواهند بود، در عین حال روابط با چین را نیز تقویت خواهند کرد و اگر سیاق گذشته امروز نیز برقرار باشد، واشنگتن باید مراقب رقابت بین تعداد فزاینده قدرت‌های متوسط باشد؛ قدرت‌هایی که از لحاظ تاریخی به کشیده شدن ماشه بر خورد بین قدرت‌های بزرگ کمک کرده‌اند.

یک گره قدیمی و آشنا

بحرانی که توسط حمله حماس در اسرائیل در ۷ اکتبر ۲۰۲۳ ایجاد شد، یک یادآوری در مذاکره از پیچیدگی گزینه‌هایی است که خاورمیانه همچنان در مقابل ایالات متحده قرار می‌دهد. رقابت با چین بالاترین اولویت واشنگتن خواهد بود، اما این بدان معنا نیست که آمریکا می‌تواند از چالش‌های دیگر فرار کند. معنائش این است که ایالات متحده باید با دقت و انضباط حرکت کند، از گسترش بیش از حد منابع اجتناب کرده و از نفوذ خود باعلاقه استفاده کند. من بخش زیادی از چهار دهه گذشته را در خاورمیانه و روی آن کار کرده‌ام

کلید امنیت اسرائیل - و منطقه - حل کردن بحران جسورتر شده است و به نظر می‌رسد آماده است تا آخرین نفس با استفاده از نیروهای نیابتی خود در منطقه، بجنگد و در عین حال برنامه هسته‌ای خود را توسعه داده و به روسیه در تهاجمش به اوکراین کمک کند. در ماه‌های پس از ۷ اکتبر، حوثی‌های یمن که متحد ایران هستند، شروع به حمله به کشتی‌های تجاری در دریای سرخ کردند و خطرات تشدید تنش در جبهه‌های دیگر نیز همچنان پابرجاست